

Warszawa, 9 kwietnia 2010 r.

**Protokół z posiedzenia Parlamentarnego Zespołu ds. Harcerstwa
w Polsce i Poza Granicami Kraju**

W dniu 7 kwietnia 2010 roku o godzinie 17.30 w Gmachu Senatu odbyło się posiedzenie Parlamentarnego Zespołu ds. Harcerstwa w Polsce i Poza Granicami Kraju z udziałem Naczelnika Związku Harcerstwa Polskiego, Pani Małgorzaty Sinicy.

Przewodniczący Zespołu, senator Kazimierz Wiatr poinformował członków Zespołu o oddelegowaniu na prośbę Kancelarii Sejmu przedstawiciela do Skautowej Unii Parlamentarnej. Z ramienia Zespołu wybrany został poseł Mirosław Koźlakiewicz.

Pani Małgorzata Sinica przedstawiła sytuację harcerstwa po ostatnim zjeździe Związku Harcerstwa Polskiego. Pierwszym omawianym zagadnieniem były prace nad statutem i strategią rozwoju, która jest realizowana od roku 1996. Strategia ta obowiązywać ma do 2011 roku, zaś nowa ma zostać zatwierdzona na zjeździe nadzwyczajnym ZHP. Podczas ostatniego zjazdu nadzwyczajnego wybrano nowe władze, wymieniając skład całej kwatery głównej na osoby bez bagażu systemowych doświadczeń, nastawione na nowoczesny i dynamiczny rozwój harcerstwa. Według najnowszych danych do ZHP należy obecnie około 120 tysięcy osób. Kolejnym tematem poruszonym przez Naczelnik Sinicę było obchodzone stulecie ruchu harcerskiego.

Senator Adam Massalski, Przewodniczący ZHP, zaznaczył, że cała kwatery została wybrana jednogłośnie i po raz pierwszy w 99% są to osoby działające społecznie. Zauważył, że harcerstwo to jeden z najstarszych wolontariatów i powrót do tej formy, choć budzi różne odczucia wewnątrz związku, z pewnością przyczyni się do rozwoju samego harcerstwa. Zwrócono uwagę na problemy wynikające z nieprecyzyjnych przepisów prawa, często nieadekwatnych w stosunku do ruchu harcerskiego, gdyż nie jest to typowe stowarzyszenie.

Szeroko dyskutowano nad możliwościami i problemami jakie stwarza chorągwiom harcerskim przejście na status osoby prawnej. Jednocześnie zwrócono uwagę na sferę finansową działalności ruchu harcerskiego w Polsce. Jako, że ZHP nie ma stałych dochodów, a po latach nieskoordynowanego zarządzania odziedziczyło problemy finansowe związane z dużą ilością etatów, obecne władze mocno promują społeczną pracę na rzecz organizacji harcerskich. Pozostając przy problemach materialnych skupiono uwagę na kwestii własności nieruchomości należących do harcerstwa, w tym domu Harcerza w Hallerowie ufundowanym przez gen. Józefa Hallera. Kwestia własności tej nieruchomości, podobnie jak wielu innych pozostaje niejasna i wymaga jak najszybszego sprecyzowania.

Następnie omówiono najważniejsze inwestycje jakie musi ponieść ZHP, w tym okresowy remont okrętu Zawisza Czarny oraz budowę elektronicznego systemu ewidencji harcerzy. Byłoby to ogromne ułatwienie wykorzystywane np. przy opłacaniu składek ubezpieczeniowych.

Senator Adam Massalski poinformował zgromadzonych o wysiłkach podjętych w celu utrwalania przeszłości ruchu. Muzeum Harcerstwa prawdopodobnie uda się umieścić na stałe w budynkach dawnych stajni w warszawskich Łazienkach. Zbiory są gromadzone na bieżąco i wszelkie dary są przyjmowane z wdzięcznością. Powstaje słownik harcerski, który ma być wydany na 100 lecie harcerstwa w Krakowie. Przewiduje się wydanie 6 tomów słownika, przy współpracy wszystkich chętnych organizacji harcerskich, w tym ZHR i „Zawiszy”.

Senator Kazimierz Wiatr poruszył zagadnienie jedności harcerstwa, które z założenia powinno być jednolitą organizacją, działającą na wspólnych zasadach, a jako wieloosobowa organizacja osób prawnych traci ten charakter. Choć jest to trudne zadanie w przypadku harcerstwa jednolitość powinna być ponad federalnością.

Poseł Jan Dziedziczak wrócił przy tym problemie do ustawy o ruchu harcerskim, niezbędnej do uregulowania wszystkich ważnych kwestii, w tym inspektoratu sanitarnego.

Działalność misyjna harcerstwa, brak charakteru komercyjnego nie może powstrzymywać przed organizowaniem dzieciom i młodzieży ciekawego i budującego

czasu. Przy tej okazji zaczęto rozmowę o problemach młodych instruktorów, ich zaangażowania, wieku i odpowiedzialności jaka na nich ciąży. Zaznaczono rolę dydaktyczną harcerstwa i zastanawiano się jak rozpropagować tą formę kształcenia młodych ludzi w szkołach i poza nimi. Ubolewano nad powszechnym niezrozumieniem misji harcerstwa, które jest nie tylko formą aktywnego wypoczynku, ale też organizacją o długiej i bogatej historii ściśle związanej z historią Polski. Harcerstwo od wieków krzewi patriotyczną postawę, wychowuje w poszanowaniu dla tradycji, kultury i autorytetów moralnych, zaszczerpia w młodych ludziach bezinteresowność, życzliwość i chęć samodoskonalenia. Harcerstwo pragnie być otwarte także dla osób niepełnosprawnych, które chcą wziąć udział w przecieraniu szlaku integracji dla swoich sprawnych i nie w pełni samodzielnych kolegów. Często społeczeństwo zapomina o tej ważnej roli dydaktycznej jaką od lat pełnią organizacje harcerskiej. Remedium na tę sytuację może być zmiana wizerunku organizacji harcerskich, co jednak wymaga przemyślanych, konsekwentnych i długofalowych działań, przy jednoczesnym zachowaniu bogatej tradycji jaką ma polskie harcerstwo.

Podsumowując spotkanie członkowie Zespołu postanowili wzmocnić współpracę między ruchami harcerskimi w Polsce, bo przyspieszyć niezbędne zmiany i wesprzeć ich dalszy rozwój.